

Moje življenje

VII

100

22 november

Moj dragi Mirko prišel danes večer
k meni. 400 km od italijanske fronte
do najne matere je revož prekoratil.
Sedaj se je vrnil v naše okolje. Hoala
Ti mogóti Bog, da se je povrnil zdaj,
naj bi Mirko tu po tujih istih letih
gasijalo solnce nikur in seče.

23 november

Moj prijatelj Dr. Kušej je imenovan
za raiasnega sodbo okrajne sod-
nice v Lj. Radgovi. Kakšno nalguje.
Moj korošca soabila v Celovcu sku-
paj, bila si soa nerazdužljiva. Ko-
liko prijateljev mi je preživela soa
skupaj in seči usorani, časi, ko smo
bili v Celovcu v tako pacu mi pravi
pri Roku, so bili najoexeljni časi.
Bilo je sedaj žisakno družabno
žoljenje, ne le v prijateljskem
Mesgu v gostilni, tudi družinski
večerji pri gostu Dr. Kušaja, nek. Legatu
in Dr. Brejcu se je zbirala slovenska
inteligencia, bili so to krasni večeri.

Katerih ne bom nikdar pozabil. Mojše
Kotler prof. Dr. Šket, Scheinigg, Skrey, priš
Lambert Einspiker, Dr. Janežič zdelavnik
so mi bili oziroma Slovencev in obrniti
navdušenih goskih oglevali su
se v sredi nemškutarskega mesta
za lepe idejale, posebn za ljubega
do milega slovenskega naroda.

Tičasi so žal minuli, Dr. Kutej' pri-
šel je v Gradec, prišla so ale redko-
Maj skupaj.

Ku danes, sva si soseda. Slo-
venske govice so mi znane, saj
bil je doakrat pri meni, sedaj
sva kot mlada delavca o novi
dejavni zopet skupaj, da delujesa
v prid in pročit naše mlade
jugoslavije.

24 november

Po dolgem času smo naprasili izlet
v št. južn krajicu. Naša ljuba lepa
prestala je težko bolezen, zopet je
sedela v našem krogu, večer očē se-
del je pri meni in jo je gledal tako
ljubezljivo, in kakor je drugač videti,

da vidostopen milejšim čutom, tako
sem se okanal, videl sem solze v njegovih
očeh, bile so solze veselja in koaležnosti,
da svetici angelj ni obiskal njegovo
hišo. Tu ko je Pepca zapela, gledal jo je
nepremično in tudi ni osi ravo
se pridružili in bilo je vse kakor nekde.

Pa je stolček pristavil
Tu na nje se je sprasil,
Pa nemočen je bil
Pa je stolček zornil.

So manca gor ostali
Tu dekle vpraševali
Kdo tukaj je bil
Ki je mene zbudil.

He dekle gor ostalo
Tu odgovor je dalo:
Naš mucek je bil
Ki je miške lovil

Tu manca sediti
Ko prijeli za kiti
So ji dali za uho
Kakaj se laješ tako.

Tako smo prepresali in lep večer
 nam je bil, večer, ki mi ostane o
 lepem spominu. V tavnada polnih
 dnevih, polnih skrbij je veselje
 pravo zbravilo, ki daje človeku
 misli do dela.

28 november

Usporedba bo koga o poznejših časih za-
 nimalo, kakšne so bile cene ob koncu
 vojske. Podam naplito cen od leta
 1914 do konca 1918

1 jajce	4-60	1K - 1'40K
1 kg moke 0 vrste	400	- 10 - K
1 kg pšenične moke	200	- 5 - K
1 kg sladkornja	72-800	- 1.80 K
1 kg surov. masla	1K	50-60 K
1 kura (2 komada)	1.50K	50-60K
1 kg. govedine	1.30 - 1.60K	12.K
1 kmeta 160 K		- 2000K
1 konj	400-600K	6000 - 18000K
1 l piva dobrega	120K	14 - 16 K
1 l piva 48 v		1 K
1 l sadjeoca 10 v		1.K - 1'40K
1 l žganja	2K	- 40K
1 mlatk. sena	4K	23 - 25 K

moška obleka	60-80K	1000-1800K
ženska obleka	-60K	-2000K
1 par čevljev	14K	-180K
1 moški klobuk	10K	-150K
1 ženski klobuk	24K	-200K
ženske nogavice	600	-38K
sukancec	240	40K
navadna žepnarka	600	20K
moška srajca	6K	-200K
ženska srajca	6K	-250K
klafna dvo	18-24K	200-240K
duinar	600-1K	5-6K
100kg pšenice		400K
1kg jabolk	10-200	1K
1kg kave	4-6K	100-120K

To so nekateri vzgledi, na podlagi katerih lahko vsak spozna, da mi imel denar nobene prednosti. Krečmi so bili tisti, ki so imeli kaj prodati. Leven pa je bil srečnejši, posebej na računski strani, ki je tujel strahovsko lakota. Kolikor sem mogel, sem pomagat prijateljem z živili, tudi višjim gospodom n. pr. doornim svetnikom sem moral iti na roke, bili so v skrajni sili. Tu pri sem sem so Krečmi še upali na zlato.

2 december

Tudi „Deutsche Schule“ v št. Levartu je položila svoje svoje pomeni našega in se je udala soji usodi. Poduk je ustavljen. Se pred nekaj dnevi hodili so stenci iz te šole z nemškimi znaki in izpivajoče pozdravljali s sojini: *Grüß Gott*.

Kaslepieno ljudstvo do jalo je ta leta svoje stroke v to šolo, da so utepavali ~~na njih~~ le - tem nemščini v glas. Napaduje prišli so iz šole in niso mali ne nemško in ne slovensko. Koliko boja je bilo zaradi te šole, koliko sovražstva med ljudstvom. Bila je varosance nemške vlade in zato se je čutila na varnem, saj nemški škuloceri in bil je raavo določeni pijarici za gradnjo novega mostu do Adrije. Kdaj je Nemcem Adrija in most splavala po vodi.

Ku nemške šole ni. Samotno stoji sicer lepa stavba, namenjena je za kaj boljšega - za vzgoje naše slovenske mladine v našem duhu.

3 december

Občinski sluga Cene razglasil je ukaz
občine Sv. Lenart, da morajo zgriniti vsi
nemški napisi do 5. decembra ob
osmi uri, sicer bodo siloma od-
prealjeni. Kdi se mi, da živim v deželi
bajk, a vendar je resnica.

4 december

Čital sem v časniku Slovence, da je
nekdo narodni nasprotnik napadel
krgovca Albina Kovack stem, da je
strelil v njegovo stanovalje. Krogla
bi strelno zadela njegovo ženo. To po-
balinstvo me je skrajno razburilo.
Pozabil sem, kak je bilo neprijetnega
in izrekel sem mi prisuno seselje
nad tem, da mi je usoda zapuščena.
Dobil sem pisno od njega, v katerem
izrazi svoje seselje nad tem in ob enem
sudi, da naj bo objavljeno vse. Njemu
in cel sovražnika na soetu in težko
mi je bilo vedeti, da mi je Kovack
neprijazen. Kato sem to poročilo sprejel

stem očijim veseljem. Nossi dejeli
bovemo si v bratski slogi delo sati za
blago naše domovine.

Glede Frida sem zvedel, da se je
zarčila z nekim učiteljem na ^{met} ~~met~~
šoli v Manibouu, ki je strasten so-
vrtačnik Slovencev. Vrh tega še od-
padništvo naše ocke. Ta novica mi je
osupnila. Miel sem Frida vedno
v časih in ocitkal sem si mislil, za-
kaj je moralo puniti, da nisoa zoku-
žena, saj miel sem jo vedno rad.
Bil so trenutki, ko mi je spomin na
njo postal tako živ, da sem jo še celo
v sanjah gledal in bil z njo srečen
kakor nekdo v dnevih, ko sem
imel le eno misel - biti vedno
zdrav in z Frida. In razmišljam sem -
ali more ljubiti ženska moja, o ka-
terem ve, da je izkazito strupen
sovrtačnik nakada, kateremu pri-
pada ona in samo zaradi osebe,
ki se viti v tiste ocke kakor ona?
Ali je to prava ljubezen? To mi je
uganka glede Frida, posebno, ko vem,

Kako navdušena Slovenka je bila.
Nije ljubila mene nesebično, ali morda
le, ker je upala na lepšo bodočnost?
Ne bom toveč pretesoval, mislim sem
sedno blago in dobro s rufej, in zato no-
čem, da bi prišel do zaključka, da
sem se varal.

5 december

Lenaričani - nemškutarji - postali so
barvarji. Njena je cel dan postavljali
pudno lestovico do nemških na-
pisov in pobelili oz. počrnilo so je
nemško. Krijali so različni barstani,
Boukhaus - ose je odstranjeno, kar bi
še kazalo, na to, da je bil tu še pred
kratkim „der deutsche Markt Lea-
hand.“ Dobro se mi je zdelo to, ko je tudi
kajen za nemškutarje za ose tiste
grehe, ki so jih dopuščali leta in
leta, a najbolj l. 1914 nad nemš-
ni Slovenci. Pa škipajo na tistem
zgodovi, a strah jih je - navaditi se
bodo morali, da so Jugoslavo in
da je bilo njih nemško le sraka nališpava
s pasovim perjem.

14 december

V proslavo ujedinjenja slovensko-hrvatsko-srbskega naroda vršile so se posred slavnosti. V H. Senartu bil jedanašnji večer prav slovenski. Poslepja javnih uradov imela so slovenske trobojnice, tako tudi večinoma hiše, v katerih stanojejo Slovenci. Se ne bom nič poustrelj a omeniti, da je tudi od naše hiše vzkrala mogotina trobojnica. To zapisem zaradi tega, ker je veljala nekdanj ta hiša kot nemška posej z mojim ubodom postalo je to drugacje. Sedaj, ko smo prosti jugoslovanci, naj vsak se, da tu biva Slovenci.

Moenci slovenske šole zbrali so se - v „Deutsches Kreishaus“ svojini balončki, kaj hišo vzkrala je slovenska trobojnica.

Hiša se je ballada, kateri na čelu je bila godba, ki je sovala slovenske kovčnice. Tam so šli šolarji, nato vojaki, puške oprečane z malimi trobojnicami. Nato obiskovalci, kot zaključek

zopet vojaki. Sprevod ustaoil se je naj-
prej pred župniščem, kjer je župnik
Janžekovič v vzruženih besedah pov-
darjal važnost naše služave. Naglaševal
je misel globokega narodnega
čuta do nove domovine. Kasil
je Krepi svikratni živio, da se je
Krepa nagledal po celom kraju, da
so na mah pri sedminku karvo
nasprosti župnišča ^{banški} ugasnile
luči. Iz navdušenih gl zasnila je
ozvišena pesem: Hej Slovenci -
skli cerkve ponikal se je sprevod
pred kotoz, kjer je stolnik ^{Gregorčič}
imel navdušen govor na sedau-
jega konisača kaže občine, nad-
učitelja Jakoba Kopic in s njem
posebno poudarjal, da je za vsi-
ka večer najlepše godovčene za vse
Krivice, ki so se mu prigodele leta
1914. Ko stoji na tistem mestu kot
gospodar, kjer so bili leta 1914
sivi, ki so povzročili njegovo au-
tocijo. Bil je gniljiv prigor in bilo
je videti marsikatero kosno oko.
Na vodu tega pred sodnijo posta-

vili so se vojaki, ker so oddali dve
salvi. Npitično lepa himna: Lepa
naša domovina, zaključila je
balkado. Bilo je vse navdušeno
polno veselja.

Nemci poskušali so se, večinoma
so razobesili zastave, rdeče-bele
ali zelene-bele. Tudi so okuvali
okna z smrekovim zelenjem.
Le moj sosed Karl Frikko ni
storil ničesar, ves upadel je od
obnemoglosti, nevoj-odklekalo
je njegovemu nemškutarsku
v njegovem, "Malikstüberl" se bodo
kmalu preprežale pajčevine.

Lep je bil ta večer - spominjal
me je na praznik velike sobote,
na praznovanje ostajenja,
kakor sedaj je bilo tudi sedaj
vzradosteno, vsakemu je bilo brati
posebno veselje na obrazu -
da, zakaj tudi ne - po dolgem
seplenu, po težkem, prepisnem
potu na Kavkazijo - za prostost,
slasili smo danes - dan sta-
jenja naše mile Jugoslavije!
To je bila alclupa - ki je ne pozabim nikdar!

15 december

Bil je Krasser zruski dan. Nebo je bilo jasno in solnce je pošiljalo svoje tople žarke, v sredi zime kakor bi bilo spomladati. Pravo lepo stesujalo se je to vreme z navodnim puapim. Konec ujedinecya, ki suro ga tudi v H. Leuanti slovesno obhajali.

Bil je časten sprejem v cerkvi, slavnostna pučiga, v kateri je šent-rupentški kaplan bivaši vojni Kmet Pavlič z močnim glasom pozdravil zbrano množico prost. Kmet v H. Leuanti z: Jugoslovani.

Slavnostno mašo zaključila je pesem: Lepa naša domovina, ki suro jo puoknat peli v šentleuantski cerkvi. Kako navdušen sem jo pel tudi jaz, si lahko mislite, saj to je himna naše države, kjer suro mi gospodavji. Kje so Nemci, ki so se leta 1913, 1914 pulili za nemško cesarstvo himno, zgrinili so. Tu jih je pravilna usoda dohitela, že tu so hoteli slovenski jezik izpodrinuti - v cerkvi - na mesto njihovi sprave.

To evkroevnem spraoilubilo jede-
filiraupe vojakov pred stotvrtkom
Dr. Gorisček in madnicki sukajšnik
madov. Neast Kralja Petra I. so
se sptrelile doe saloe, prav točno,
kar je napraoilo na obširnost o
veliko na odušenje.

Tako se je v St. Levantu slaoil
ta dan na slovesen način -
ostal nam bo osem nepozabljivo.

1919

1. januar

Novo leto oblajanu. Ni oči sojske,
nahajanu se v puerinju, in nosna
pogajanja se bodo pričela. Razpologju-
je med ljudstvom, posebno inteli-
geno je izvestno, saj imamo svojo
državo. A negotova je še bodočnost.
Kakor se nadejam, da se bo ose v miru
rešilo, tako me nardaja skub, kaj bo
stistikni kraji na slovenski zemlji,
ki so jih zasedli Italijani; tudi se

še bife boj za Koroško, Kjer so cele bitke
Omenalo se je mislilo na Koroško, za-
nemarjali so jo vsodilni močje vedno
in samo klicali; Tužni Korošani sto-
kilo se pa ni nič. Tu tako se bojim,
da bo tudi sedaj prepozno. Tukaj
velja prešerno izrek; Kolon pride
prej, prej melje.

Blelo bi me sree, če bi prišlo do
tega, da bi prišli slovenski kraji
na Koroškem pod Nemce. Tako pa
mislim, da nam bo vsa leto
tudi o tem oziru prišlo bolj
bodočnost.

4 januar

Dobil sem pismo dobrega sestrnika
Dipl. Mayhofer iz Gradca, ki mi je sporo-
čil, da me je namestnik dežele Štajerske
graf Clary za moje delovanje kot učeb-
nika gospodarskega pomiljanskega delu-
va predlagal pri cesarju v obliko-
vanje. Do nečlove pa ni prišlo, ker je
med tem časom sestrija nazpadla.
Vpouos mi je, da so oblasti priznale
moje delovanje, v zadovoljevanje, da sem

pomagal ljudstvom v tujih časih vojske.
Ljudstvo me ima uvidelo in to mi
je najlepše odlika srca.

5 januar

Dobil sem pismo od Albina Novak.
Tužne so vesti iz koroške dežele, mi
veselja, saj nahajajo se takorekno v
vojnem stanju. Tako daleč je moralo
puniti na koroškem. To je sad proklete
voje z Nemčijo, aostrija je bila ne-
srečen pivovar, izročena na mi-
lost in nemilost pogubi. Sedaj se
morajo korošci med seboj, ki so bili
znanstveniki kot „gummitlied Volk“. Kje so tisti
časi, ko je pesnik pel o tej deželi:

Und doru im Avonterland

do it u luffigst Laban

do it dat gouza lönd

Mon laibstun Lieb Jungbun.

Ke pač drugače. Pa tudi tu mora
biti mir; slovenska zemlja mora
biti naša - Nemec mora vodeti,
da je premagane; tudi na koroškem
mora gasijati Slovcem svobode.

9 januar

Bil sem pri sv. Antonu v veseli druž-
bi nadučitelja Antona Logriusa. Bile
so učiteljice iz Negrove, tudi ljuba je
bila navzoča. Navadil sem se že na mi-
sel, da ji pozabim, in storil sem vse, da
bi se to izprilo. Sedela je poleg mene, me
ljubko gledala in nehoti soa se spu-
stila v razgovor, spomnila soa se
na mausikateni trenutek iz lepif
druž, postala soa napočeta. Tu ko
sem se poslootil, mi je ljubko stis-
nila roko, me pogledala tako srčno.
Kodil sem domu, ko je že rotil mese,
spul sem se še nekatenkrat na visoki
križ sv. Antona, pred očmi pa mi
je stala podobna ljube. Kakaj, zakaj,
da ni mogoč, pozabiti, zakaj ne
oleč tajna sila k njej. Mogoč se bo
kdo čudil temu, če tudi nita in su-
reč, da ljuba ljubisost, in jo slikajo
kot qučnico, a ko stoji pred menoj,
pozabim vse in ne morem misli-
ti, da je madež na njej. Vjarem
ji - in srečen sem, - in spomin na
njo je zopet tako kakor nekda!

10 januar

Iz korosške dežele prihajajo žalostna
poročila. Nemške družabli so vedno
večje, napadli so slovenske čete,
vas za vasjo pride v njih oblast,
slovenci se morajo umikati.
Bojno polje se bliža mojemu
rojstvenemu kraju. Kjer je vladal
nekdaj nebeški mir, kjer je slo-
venski kmet mirno obdeloval
svoje polje, tam hodi Nemec, moji
duhovniki - mojega prijatelja
prijatelja meško soboje ubili -
požiga in mopa. Tu vlada odpu-
ljanje še vedno pravi, čemu zasesti
deželo, ko itak na miru ni kon-
ferenci pripade koroska jugo-
slaviji. Mogoče je, a motijo se, če
mislijo, da bo šlo tako mirno,
kakor bi postaljal figure na
deski. Ne poznavajo koroskih nemških
sajev, ki so vodili slovence, a
so po midžperju Nemci, njih
je pojmu, da bi morali biti zdru-
ženi s sabijo, nekaj, kar jih je re do

najskrajnjega odpora. Koroške de-
želda je tista posebno tam, kjer so bi-
vali Slovenci, ki je prepojena duha
nemišta in polna sovraštva do
pravega narodnjštva slovenske-
stvar. Tam, da bo tu treba sile, skraj-
ne sile - nič več to dejelo si prisojiti
niti pa ne bo nikdar. Preveč je
ljudostvo presojeto od nemškega
duba; sedaj se mačuje to, kar so
politiki glede Koroške zagrešili;
prepusili so slovenske korošice
sojzi usodi, vli rodoljubi v zadu-
časni kakor dr. Breje, Smolej, dr. Müller
in drugi niso mogli več storiti,
mnogo izdušane ga France Grafenauer
so Nemci med sojzko uničili in
sedaj se bife boj in bojim se, da
bi Nemci dobili tudi tam sojzo
mojo, kjer so bili res še nasoluseni
Slovenci. Tu še vedno pravijo poli-
tiki, da se ni treba za obstoje koroške,
jaz pa pravim, bodite presidni in
gavite se sedaj - mogoče bo pre-
pozno - .

1. socijal

Dobil sem dekret, da sem predložen
oprn. dodeljena okrožni sodniški
kabinor. Presenetila me je vest, po-
sebnost radostno je nisem sprejel,
četrudi moram pomisliti, da je ta
dodelitev častna. Preveč sem nave-
žen na svoj dom, zoprnim na mojo
živec mi je mir najljubši. Preveč
je ose razbujeno v mestu, tam,
kjer so pred kvatkim streljali še
bojaki na razgajajočo množico,
ni posebnost prijetno ugodnosti.
Poskusil bom, da ne gdi ta kelih
ga sedaj gre mimo mene.

2. socijal

časopis jugoslavija z dne 1/2 1919 pri-
nesel je dopis iz št. Lenarta, v katerem
navaja dopisnik, da jugoslovanska
mesta še ni ponela slovenskih
goric, čeprav bi imela dosti posla,
posebnost pri sodniški. Ko skušavi
pisarstva uradnika Meka in
Lkigarta, oprjel se je tudi na je

žene šes. Tena okrajnega sodnika
Dr. Flaumiga je nemška trgovka
in trafikantinja, ki je nekodaj kaj na-
da klicala „Heil in še zdaj rada ob-
čuje z nadničteljem nemške šole.
Torej posla dovolj za jugoslovansko
metlo.

Tako tedaj; slutim, odkod je ta dopis,
da je to oseba, ki je imel stik s sodni-
jo, je jasno. Bi sodniki so bili v zadnjem
času sprejeti elementi, ki so kot na
pol nori ali drugače nesposobni
bili od drugih oblastij odslobljeni.
Dolžno sem se bravit prouti takim
piramističnim močem, zato sem
jim bil tak v peti. Proglasili so
me, da sem nemec. Ker mi du-
gave ne morejo do živega, napadli
so mojo ženo. Najle lafajo, pomaga-
lo jim to tudi nič ne bo.

Kaj sem to, kar sem, sem bil, sem,
in ostaneu slovese, boljši kakor
so vsi tisti, ki napadajo ljudi v
časnikih. Prišel bo še čas obračuna!

3 sociān

Nesramen dopis v jugoslaviji me je tako razburil, da sem dobil živčni napad in moram biti doma. To je zakovala, da sem bil pod asstujko vlado kot vodnik Slovencev, da so me gledali po strani in mi dajali bres, kjer so mogli.

4 sociān

Sliši se govoriti, da bo v St. Lenartu samo ena gostilna. Karadi mene ni sploh nobene tveba, tako radikalni in sredstvi in nova slada ne bo pridobila simpatij. Sploh se spazuje, da svete demuncijavsko kakor nikoli prej. Doigajo se elementi, ki hočejo imeti vlogo pri skrepih in ki se delajo Slovence le zaradi tega, da jim to kaj nose. Prosto jim, naj le poslušajo take ljudi in se spirajo na nje, temelj je jako nestalen. Svam prilično, dosti običevati ljudem, ni se vse tako oaruo kakor

si mislijo gotovi krog, treba je še temeljitega dela, da pridobimo ljudstvo kes s prepričanja za našo stvar; to delo pa mora biti diplo-
matično, ne smejo se stvari pre-
več nasuknati in prniti, ker drugače
lahko popokajo.

5 socijal

Ko del sem, kaj je oprtok moje pre-
mestitve. V pogovoru, ki ga je imela
moja žena z de Gouisek, je ta povedal,
da sem jaz preveč mehek napram
prebivalcem nemške narodnosti
in da hočejo vsled tega imeti sodnika,
ki bo radikalno postopal proti njim.
Človek bi se smejal, če bi cela stvar ne
bila tako resna. Vitalo se mi je, oja-
stejejo mi v greh, da sem zabasjal
glede Gouisekovi, javni gostilni,
da sem kriv, da je l. 1914 poštan Fabi-
jani tožbo proti županu Sollag izgubil,
da sem z Kurci preveč prijazen in
da novem biti ud tukajšne Citalivie.

7

in da se v javnosti ne puikažem.
Skrucl sem, ko sem to slisal. Glede
zabavljajca o družini Gouivšek je
vedela povedati Lincička Golob
pri sv. Trojici napram krajčevim
v St. Jurju, tista ženska, ki me ne
in moj ženo sovaži, ker nisem
nje poročil, kakor si je domnesala,
ker sem v svojih samostkih letih se
zupj malo pošalil. Če sem kedaj v
javnosti govoril o tej družini,
zabavjal nisem nikdar. Pa pa
vem, kako je ravno ovi Lincičke, prij
dne 3. avgusta 1914. grozil, da ustrelj
Dr. Gouivšek, ker je ta zastopal tožbi
Beloglaveca proti Golobu tožitelja.

V zadnji Fabijanci sem imel
najboljši namen, stvarke pokar.
nati in sem prostro na 5/8 19. do-
loveno razpravo preložil, ne da
bi se prišlo do razprave, ^{presto} na
prošnje tollaga, ker je imel dosti
opraoka z mobilizacijo. Sodnik
pa bi ne bil ne 5. avgusta in ne
pozneje, ker je že dne 3. avgusta
prišel kazerški sodnik Dr. Altziebler.

Kako naj on sodi, nisem nikdar
uplival in bi kaj takega nikdar ne
storil. Bitudi ne imel pooda, kaj
takega storiti oz. delati puopogau-
do za opustilno sodbo, ker sem
bil drugega mnenja. Kdaj pa bo
nekdaj čital pozorno ta akt in objek-
tivno celo položaj presojeval, bo mo-
gove pritudit na logon obok sodišč.
Če se igra cesarska himna, in se vsi
odkrijejo, v trenutku, ko gre do fantje
v boj, eden pa ima klobuk na glavi
in se porogljivo smeji, komu bi ne
gavrela kri in bi se spozabil, da mu
galuči v obraz besedo: Schuft.

Ku z Nemci sem prijazen! Kakšen
greh! So vendar tudi ljudje - za kaj
bi jih sovražil! Sem bil sam kot
askulant in sodnik med Nemci,
sprejeli so me, dobro vedo, da
sem Slovence, prijazo in mi sku-
šali napraviti bivcuje Kolikor mo-
gove prijetno, ne da bi zahtevali, da
bi moral sojo narodno čustovanje
pustiti. V tem kraju sem sodnik
ki sodim pravico - kako pa bi

si ljudstvo moglo predoviti objektiv-
no sodbečega sodnika, ki bi osebo,
ki pripada k drugi narodnosti,
kratkoročno zaničeval.

Da bi odklonil biti udeleženec,
je ostrel na laj, ko zadevo je uad-
ničitelj Kopic moja izjavo, da me k
gborovanju ne bo, je kolirail sa-
ko, da nočem biti ud. Povedal sem
mupa, da bežkove ne puščem, ker
sam se, da grečem ne grem nikamor.

En v javnosti se ne pokazem.
Kjer koli je bila veselica, sem bil po-
leg, gotovo med zadnjimi; ob
času vojske pa sploh ni bilo takega
povoda. Prva veselica je bila 8. sep-
tembra, in tam sem bil do ene
ponoči, na stlaestvo večer sem
bil bolan; še na madri dan
k avtoru nisem smel iti, še
manj v zadublo, stobatinim di-
nom napslujemo sobo. Pred vojsko
sem pa prav malo imel prilike
bivati v družbi teh izrazitih slo-
vencev. Pisčali so glave skupaj in

se skupno kam odpeljali in tako
verjeli - Dr. Gouich in postarjavci
jami; našli bi me osako nedeljo
v Krapčevi narodni gostilni,
a jih ni bilo nam doakrat in tedaj
so mi vsi drugi rekli, da ni nobene
posebne zabave, če so te osebe v družbi.

To povem, da bode me osak ve-
del soditi, kakor je prav.

Čuti se, da so elementi nastopili;
ki iz različnih razlogov demoneira-
jo in da hočejo posegati v justično
upravo osebe, katerim je le za to,
da odstranijo osebe, ki niso po njih
koprili. Kar je se naj, naj pomis-
lijo, da mora biti ravno sodnik
kisti, ki je nad strankami, on
mora biti zastopnik, zavetivše
pravico. Če hoče sodnika
potegniti v strankarstvo, v poli-
tični boj, potem je njegov ugled
uničen, potem pa bo tudi ljudst-
vo in bodisi tudi slovensko, zgu-
bilo čut, da še obstoji pravica, po-
tem pa so tudi stebri države, ki se
hoče opirati na temelj pravice - omajani.

če že intrigue in politična igrata v
 novi državi tako ologo, da se me
 hoče odstraniti. - Ker sem preudarno
 radikalno - pa se hočem braniti
 tudi jaz. Vkrivil sem s pomočjo
 nad vse drugega, očetosko me
 ljubečega sodnega predstojnika
 Dr. Kraussel, da ostane in grem
 sedaj, ko bom jaz prosil za preme-
 stitev.

Ko sem ~~na~~ ^{sodnik} prišel sem,
 se mi je rekel mojega uradovanja
 od strani nekaterih Slovencev
 predbacivalo, da so saki pravdi,
 ki jih ima Dr. Goršek, rjenu na
 ljubo ugodini, krivice, ki je smeš-
 na. Tendar so me Slovenci - med
 njimi državni poslanec Rožkar
 tudi črtili dalje časa.

V zadevi Polič - Dematsch, ki jo
 je v soji narodni nestupnosti poz-
 ročil Polič sam, sem postal jaz žrtev,
 koliko nepriljubljenije delala
 oblast; Slovenci me sedaj niso

bravili; najmanj Dr. Goriček, koso
me ker mi pregali po časopisih.

Gospa Dr. Goričekova se izogiba moji
ženi; ker si domneva, da se je je ona
sramovala oz. ji izogubila, ko so
bili najbunjevi časi l. 1914, češ, da
bi ne mislili, da sim pat izra-
s Slovenci. Cela stvar je davno po-
jasnjena, a verolac je vse tako.
Mi se naj potem klavjam, ko moge
lahko doživim, da moja žena in
jaz dobiva brci.

Ku zaradi tega naj se jaz kot
sodnik uklonim sij ženski, ki
ima kakšen vpliv na sospega
moja, da mora staviti vse, kar
ona veli. Msem tako mislil, da
biči vse to za tem odlokom, a ljudje
so mi odpeli oči. Ljudje ki me
odkriti ljubijo - češ, nikod drugod
ni iskati ozroka, kakor v Gorice
Kroikiči, ker je zbirališče vseh
dennicijentov in elementov, ki
kojejo igra bljajo sicer skoz in skoz
postrelega Dr. Goriček v soaje sebične
namene. Kal, da je v tem ozru

on pre slab in da pozabi, kdo mu je
res pravi prijatelj!

7. svečan

Miölfenje med ljudstvom zaradi
nove države je različno, nekateri bi
pucelj pesimistično. Ne pucelj ne-
volje, nezadovoljnosti; delajo se
ukrepi, ki ljudi razburjajo. Ne daleč
od nas v Cimperku. Rad gori soboji
med Nemci - in Slovenci. Čujejo se
glasovi, ki pravijo, da bodo pomeli
stemi Slovenci v St. Luitu, ki
natekujejo steme do skrajnosti!
Ali in potem madrik na mestu,
do katerega ima ljudstvo zam-
pajpe, ki more uplivati nanj,
da se porini in okrami red. Se
bo videlo, kolo ima prap ali jaz
ali oni, ki ne poznajo nobene
milosti napram drugo-narod-
nim osebam!

8. svetian

Danes je bil župan Henrik Sollaq pri nas. V pogovoru z mojo ženo se je omela tudi moja presenetitev, nise je pri tej priliki izrazil, da sem jaz Dr. Goriseka oggojil k nestepnosti proti drugim narodom. Navajam to zaradi tega, da bo vsakdo razvidel, kako me ljudje sodijo. V obeh Nemcev sem zagrejen Slovence, v obeh katoliških Slovencov sem z Nemci preveč prijazen in popustljiv; sedaj se sam ne spoznam. Toliko pa vem, da še niti besnetek ni ugasnila ljubemu, plantecem ljubemu, do mojega naroda in da bo tudi do zadnje ure bilo moje srce za mili slovenski jezik, kako pa me drugi sodijo, mi je pa od naprej popolnoma vseeno.

11. svetian

Prišel je Dr. Gorisek k meni, ker sem mi v obširnem pisnu sporočil, kaj je na vsem naslednjem proti meni kesnice. K vedel sem

da se je moja dodelitev izvršila v
prvi vesti, ker je veliko poručij-
kanje sodnikov pri okrajni sod-
nici, med tem, ko so v H. Levantu
2 sodnika, nad sodnik in okraj-
ni sodnik. Tem besedam vja-
mem in zato tudi prekletem
sojuzpajanja, da bi mogla
gospa Dr. Gorušekova tu imati pro-
vlogo.

Dr. Gorušek mi je razodel, da ga jeji
postopanje slovenskih uradnikov
v H. Levantu, ki smo precej prijazni
z Nemci in zahajamo v nemške
gostilne. Tuna prav, je to nekaka
slabost od nas, a naj se ne smat-
ta kot velik političen greh; jaz vsaj
sem bil med Nemci in sem mo-
kal zahajati v nemško družbo. Tudi
tudi tukaj nisem občutil to tako,
kakor tisti, ki so bili vedno med
Slovenci in so imeli nekako pri-
rojeno, seumejti samo na slovensko
družbo. Ker sem videl nad sodnika
Dr. Triplicā, nastaja in druge Slovane

zakajati v nemški gostilni, sem na
zadnje tudi jaz sledil temu vgladu
Krive v narodnem oziru niti
dobro.

Nikako pa ne morem privediti
naznanju Dežurnih, da sled tega
jugoslavija v slovenskih goricah ne
more priti do tega ugleda kakor
bi ga morala imeti in da je ljudstvo
preveč nemško. Na tem so vse
druge okoliščine Krive. Kletna
propaganda zloglasnega čariv-
ka "Stajere" je dosegla, da je ljudstvo
bolj mlajšo in se nagiba v nekaj
tekih krajih bolj na nemško stran.

Podarjati se mora, da se slo-
venski uradnik v stani dosti
nikakor pokazati v javnosti kot
politiki, dobil je hitro svojo budo.
Da sem pa slovensko uradovalec,
ker sem mogel in kolikor so do-
puščali predpisi, se lahko vsekaj
prepriča in sodnija to. Semant
je bila na glasu, da se tam v okrožju
manjbovške okrožje sodnija naj-
bolj slovensko uraduje.

Ko vedel sem, da je družina Golob
gospodila v H. Jurju in h. Servanku in
še drugod, da sem jaz leta 1914 govo-
ril o Goriščekovih, kakšne selci zdajel-
ske stvari so delali. Jaz se kemur
kaj načuditi ne morem, da
more biti takšna globnost o ženski.
Leta 1914 sem bil po izbruhu vojne
3/8 1914 tam, a tudi le kratko časa.
Da bi bil tisto leto pozneje še kdaj
tam, se ne spominjam, pa pa se
mi dozdeva, da sploh nisem bil
očeta tam, ker sem vsako nedeljo
zahajal z mojo ženo v H. Jur. Pri
Golobu sem bil še 17/5 1915, ko je bila
bivna, tedaj z Liničko nisem
nič govoril, ker je bilo mnogo
drugih ljudi, pozneje sem bil
neko nedeljo sam tam in sicer
govoril, ko je bila tudi družba
tam, in leta 1915 spomladi meseca
maja, bilo je dne osmega, ko sem
tam na potu iz Breugove obedo-
val. Nikdar pa nisem govoril
o Dr. Goriščku, dne 3/8 14 nisem mogel

nič govoriti, Ker sedaj se siske govorke
o Dr. Goriškem niso bile naznanjene, poz-
neje pa v tistih kritičnih časih leta
1914 sam nisem bil.

Kdor bo čital moje zapiske iz
leta 1914, sprevidel bo, da jaz nikdar
Kajtakega nisem govoril, Ker sem
izrecno pisal, da sem bil pri vseh
teh govoricah miren, in sem se le
čudil, kako ljudje morejo Kajta-
kega govoriti, ko je vse iz tute izvirno.
To sem tudi osebno danu napram
moji ženi izrazil.

Hal mi je le, da se ženske ne morem
oči sodnijsko zasledovati.

12. socijal

Zaprave med Dr. Goriškom in
menoj se je pokazalo, izjavil mi je,
da je bil pri nezavesti, Ker so žene vsi
bili pravi njeni, vendar ni hotel
prekiniti običavanja seboj, Ker je bil v
dolanu, da bi kot prijatelj mogel
jaz tako postopati. Zagotovil me je
tudi, da ne bo nobene ovire, da pridem
kot sodni predstojnik sojenja suo
nazaj. Obljubil mi je tudi, da se bo

pregovoril za to, da mi s sâjnacem Karas
ne bo treba iti v Manibor.

Ker je prav ljubo, da se je razpustil
pojasnilo, globoko breme namilo, da
breme prijatelj zaničeval zaradi
stanja, pri katerih sem bil popol-
noma nepripravljen.

13. svečan

Bil sem na Komisiji in prvič tudi
M. v. Antoni. Ker je ljuba intimna
prijateljica Ljubičke Golob, sem imel
namreč govoriti z njo, kaj je ufej pra-
vila Ljubička glede tega natečevanja.
Goedel sem, da je učiteljstvo H. Ljubičke
stege okuaja pri konferenci v Trojici
in da so šli v gostilno prijateljice Golob.
Da ravno pokazem, da se Ljubička
Ljubički povedati v obzaru, da je
lagala, sem se ~~namreč~~ podal v
to gostilno, tudi že zaradi tega,
da z ljubo v tej stvari govorim
še prej, da moge odidem v Mani-
bor, ker pisnemo takih stvari
ne namam ovekovečiti proti

drugim ljudem.

Povedala mi je ljuba, da je ^učita
res govorila o moji take stvari in
vedela je tudi povedati, da so
si jaz in Dr. Gorniček v sovrastou, osled
česar bom moral jaz oditi. To sem
ljubo prašal, kam je šla ^učita,
rekla je, da se je pred mejo sknila,
i.e., da me sovaži, ker je nisem
hotel poučiti. To mi je bilo noo.
Kolikokrat po moji pouki sem
bil še tam, govorila je prijazno
z mejo, in kakor sem prej nade-
del, sem bil še po izbruhu vojne
tam. Pa pa sem opazil od leta
1917 sem, da vna besno jeo name
kakor tudi na mojo ženo. Kakaj se
to, mi ni umljivo. Nekako je vidno,
da se pred mejo sknila. Gdi se
mi, da jo prijemam stah. To soar
bom zasledoval, moram najti
zadostneje. Pa pravi pesnik Strkar
čisto resnično: Baba je krdič - neiz-
mena je njena globost, Medar
se hoče maščevati.

16. sociāni

Soluce je prijazno sijalo in pošljalo dolgo zaželjeno tople žarke. Kzvabilo je tudi mene na prsto in tako sem jo ubral proti Trojici v Mlinaričovo gostilno, kjer sem našel davčne uradnike, njim na čelu upravitelja Vodlak, Kontrolerja Alojza Jagodič, asistenta Sila in praktikaнта Jurak. Tedaj vsi Slovenci. Jagodič je rodom in Kraju in je prišel iz Loža. Je pristna Krajska narava, je dobre volje in kaže dosti nadarjenosti za knuovništvo. Pri drugi mizi sedel je odstavljeni upravitelj Ludvik Rypienški. Kakšna kaplika! Leta 1913 spomladi je v drugi sobi se šopiril in poudarjal, da je Nemce, kruto je žalil celo slovensko družbo; cel dogodek je natavčno poprsal dr. Krajšek v „Kontrolor strobar“. Danes sedel je tih, komaj, da je tu in tam izgovoril kakšno besedo. Pridel je tudi prijini župan Ferdinand Golob s Kirbičevy povijno

je pozdravil v slovesnici, s teškim
srcem gledal je generala svojiske
občine dr. Weikla, ki je sedel pri nas,
glede Materoga je toliko zabasjal
l. 1914 in tudi dosti pripomogel,
da so ga tedaj odgnali v zapor.

Odšli smo. Solnce je menjalo
slovo, zadnji žarki so odsevali od
belih površkov. Gledal sem na
Koroško. zvezda večernica je mirno
sijala - kako sem želel, da bi zasija-
la zvezda sreče in miru tudi
na Koroškem za našo milofu-
goslavojo.

Kaj je psteru lojze še pričetu v sp.
Poričju pravil od zaspancega pancega
in kaj je doživel na gostiji v Kocni
Galileji, pa drugokrat.

21. sociāna

Karadi moje prenestitve v Ma-
ribor še ni prišla nobena koroška ne-
štev. Sodnik Kejnar odšel je 18. sociāna
nazaj. Dadihalni elementi so morali
pač uvideti, da bi ta sodnik nikakor
ne bil za njih namene.

Kat. bralno in gospodarsko društvo Sv. Lenart je napravilo v puščavah kumšove gostilne veselice. Bilo je dosti ljudi, zabavali smo se pravo dobro. Tudi pa sem opazil, da je dr. Goršek bil le za krenutek navzoč. Tudi je nastal neki spor med člani tukajšnje Čitalnice, ki je delo dr. Goršek in med odborom prej naslednjega društva.

Gospa dr. Goršek se mi ostentativno izgovarja, na mojo osem zakleto in olivke odgovarjajoči pozdravo nemo odzdravi; želje mi to se kot za govetno; kajti, če je stvar pojasnjena in je dr. Goršek o se to tudi večer, potem odpade tudi ožek, se tako obnašati. Helaj veru, kako hočejo prosti nam nastopiti; sedaj pa tudi jaz nočem nobenega zblizanja. Me je bolelo nekaj časa to obnašanje, sedaj se smeji in, in si mislim: Kih bo tudi sukhat razum srečal. Pa priljubljenosti si stem nikjer ne bodo pridobili.

27. socijal

Dr. Gorušek sklical je zborovanje zaradi ustanovitve lj. jugoslovanske demokratske stranke. Prišli so mladniki, učitelji in nekaj politikov iz H. Slavonije. Dr. Gorušek razvil je program stranke in posebno poudarjal, da stranka glede verskega uprtačanja stoji na skličenju, da je oena zasebna za deva vsakega posameznika. Med inteligenco se o tem da govoriti, če pa mislijo ustanoviti stranka opraževati ta evangelij med preprostim ljudstvom, ne bo našla dosti opore, kajti slovensko ljudstvo je preveč verno, kar v tej točki je najbolj občutljivo. Bodi mo veseli, da je ljudstvo verno, ker kar mo to je garancija za mir, Mir ni več verne, tudi ni nobene pokorščine, ni nobenega spoštovanja pred dužabnim redom. V odbor nisem voljen, ker mi je celo prav, določen sem sicer za delegata v Ljubljano, če bom sel, bo mi še le videl.

2. sušica

Moja mati mi piše, da je dosti o-
fakos u okolnih krajih in vedno
vozijo topove mimo. Sklečila je
pivno s prav završeno opazko:
Kedaj bo vedela te tvepanje konec
kva pa prav, govorilo se je, da
bo niti, sedaj imamo še slabše,
sedaj se morajo naučiti bistvo dosti
je med seboj - in to vse zaradi tega.
Ker hoče vsak imeti svoje pravice,
a ni nobenega, ki bi mogel to
razpodeliti; vrtovskih učel se
noče uobedeu dejati. Je pa stari
faustrecht - hoc est jus - koje poka-
zal magovalec pest. kako je da-
nes.

12. sušice

Razmerje na sodniški sopostale
neprijetne, dr. Goršek toži v trgu
kjer koli najde podob, oz. zastopa
stranke proti osebi, ki so nemškega
mišljenja. Zastopnik nasprotuje
stranke je dostikrat ustav stupica,

Ker je Dr. Gorišek sebi in soočajnik no-
saj, se kaže to tudi pri obnašanju.
Pri vsaki priliki se nabrana elektri-
na sila izloči, strelo od je seveda
sodnik. Čutim, da te priu pri teh
razmerah, a dolgo ne bom prenašal
več tega.

14. junija.

Čitalnica ima osako soboto zabavo
večere. Birač šel, a me ni je veselje
opeto. Ker, da se zbirajo ljudje, ki za
mojim kubom intrigirajo, tudi
Dr. Gorišek ni več prijatelj kot je bil
nekda, njeru je politika ose in
pri tem ne pozna nobenik o zmo-
vci. Njman je zato nobenega o se, da
bi zupru sedel večer skupaj,
ki o vradu nikakor ni obzre-
an, ampak ^{hoje} v soji stvarstvi in čisti
sojega nasprotnika, spriča
ostre priče proti sodniku, ako
gre ta soji pot, ki mu jo nare-
kava njegova vest. So ure, ko si
želim, da bi zapustil ta kraj.

16. misec

Danes bil sem z ženo in obetkom
v stanovalju davčnega upravnika
tela od lak, kjer so se zbrali vsi
davčni uradniki. Upriporili so
nekaki šamnelkoncert, po na-
gosti, lojzek jagodi na harmoni-
ki, lila na citre. Poleg tega
igra lojzek še tudi na šamnel
kitaro. Vse prišle me stvari so
preizpajali, pri tem zapeli veselo
pesnico. Bilo je prišle mo razmer-
je, neprišle mo razpoloženje, oži-
vil sem se in po stari navadi
sem zopet začel prepovedati in in-
til sem se zopet mladega, vesela
kakor nekda. V najlepšem spo-
minu na kako prebije me
me smo se posloili. Čutil sem,
da me imajo radi, da mi noben
neodkritostnosti, nobenih
političnih sturpenj in tam
sem jaz doma - v prave
priateljškem krogu.

20. suša

Prišlo je tako daleč, da sta dr. Goušek
in notar Šturica oba name jezua.
Proč, ker se je pri kazenski upravi
N 37/19 proti francu Lečekovič
iz št. Levanu pri obtoženičem
zagovarju ustavala, kjer ni inid
pravice, ker ni bil zastopnik
udoležne stvarke in sem to mo-
ral zavrniti in odrediti, da mora
biti dr. Goušek takas sploh odzoven,
ker je bil polician kot priča. Misli
si mnogo, da sem obtoženceu naklon-
jen - se pa uoti; stouiti sem
moral to, ker tako predpisuje
kazensko pravni čed. Kakor se
vidi, se hoče upeljati na vada, ki
presega okou postavu.

Notar Šturica je št. danu 15. suša
zgubil zasebno tožbo proti francu
Dimnik. Nled tega me neprijaz-
no gleda in ne obuje z menoj.

Tako daleč smo prišli, to je sloga,
to je prijateljstvo o moči dežav;
človek bi se najrajši smejal, a

stvar je precesna. Nastale so razmere,
kimi nikakor ne ugajajo. Kakor kad
sem šel nekda v moro, sedaj sem
razbujen že dan pred razpravo.
Mnamu veselja več. Ne morem
kaj misli Dr. Goriček, da me tako
sodi - težko mi je ganj, saj imel
sem ga vedno rad, a sedaj o'idiu,
da je drugi človek. Skušal bom
pokupeti, mogoče se vremenoma
zjasnijo - če ne - pa odidem - vidim,
da preolada sedruogo kakor pri-
jateljstvo.

25. maja

Moja žena podčlovala je po bla-
gemu stiču Ferdinandu posetko
vl. št. 104 R. o. Dobruje, sodni okraj
Mauibon, obstoječe izvirno gradla,
sadrževnika, cipra, gozda in
viničarije. Danes so preokrat
bila tam. Posetko je za sp. Kungoto
na prsesi visokem hribu s prav-
nim razgledom po valoviti b
hribčiki, Pohorju noter do Koveke
plavnice. Ksel čit me je naodaj,

raj poročati o vinskem gradu, bila
je že od nekdanjega moja želja. Tu stopil
sem v vinsko, prostorno klet
katrina pozija - tu počivajo vinski
dubovi mirno - a gorje tistemu,
ki bi jih preveč dražil.

Kuan veliko veselje; če bom se
preselil v Maribor, bo tukaj moj
Tustulum, tu bom pozabil vse,
kar me neprijetnega doleti, tu
goro mirni vinski goriči sipe
solnce veselja, odkritost srca.

27. maja

Danes sem dobil v roke pozivo pred-
sedništva Okrožne sodnice Maribor,
da se izjavim o pritožbi Dr. Gorišek
proti meni, ker sem pri kazenski
kayradi proti francu Senekovič
U 36/19 baje kot sodnik njegova osramo-
til, stem, da sem zaupal, da mora
zapustiti sodno dvorano, ker je po-
klidan kot priča. Kar sem odredil, sem
storil le radi tega, ker to oseba post-
oa. Dr. Gorišek je stail na obtožbeno
opuščanja, ker ni bil noben zaslep.

nik' kako stranke in se tudi ni
naual po določilih § 249 K. p. z.

Klican je bil kot puča, in je moja
odveoba bila postojana. Osebnosti
ni bilo nobene poleg, zato bituoli
ne imel pravoča, ker ne glede
na osebnostne glede nje go se žive
in steu v zvezi stojčih okolščin sem
imel dr'gorišek rad. Da on prenaša
svoje osebnosti proti stanju Štupica
v sodno dookano, ni je neljubo, a
pokupeti se moja naušnikaj, te tudi
čutim, da pučtem moji žrtvi
občutno kupijo. Učalilo me je le, da
stok to moj prijatelj sedaj v moji
državi, oni prijatelj, glede katerega
so mi nekateri ljudje zamčili,
češ, da dr'gorišek ose pravoča dobi,
ker sem nje go v prijatelj in ki sem
zaradi naklonjenosti do nje go
kot Slovence imel pod prejšnjo
oblastjo dosti situacij. Moj zagovor
je lahek, moja vest je čista - a kana,
ki mi jo je steu pripadjal eden
najboljših prijateljev - Slovence
ne bo zaselila tako lahko - saj dej

ven, da je prijateljstvo postalo perno
v stvar, zvebiti se hočejo sseh oseb,
ki niso ljube, sedaj ima prostor brez
obzira politika. Ostaneu nimen
svoje obračunje ne bom spremenil,
mogovč se bodo še spomnili, da
sem imel najboljše namene.

28. maja

Nastala je neka manija, da se toži
v tugu osakega, ki je Nemec in ki je
le količkaj zagrešil. Neprijetno je to le
za sodnika, ker vsaka taka obračuna-
va je razburjena in sodnik je nazadnje
le človek. Kdi se, kako nepremišljeno
se toži, zastopnik je nasadno
Dr. Goršek. Proti dimnikaru Herbst
so bile zapovedovane dve tožbi, Kate-
re je Dr. Goršek umaknil, ker je cela
obtožba bila neesmišljiva. To post-
paupje mi ne ugaja, boljše bi bilo,
pustiti ljudi na miru, manj se
jih draži, lažje se bodo kot takozvani
Nemci navadili na novo kaznivo
tako pa se neti sud - in nazadnje
prikipi vsaka sila do vrhunce.

30. sušca.

Osled dogodka dne 15. sušca
mi je uveljubo, ker se boje mišiti
priateljstva vez, ki je vezala mene
in Dr. Goriška. Odkrito nečem, da
mi je težko pri sebi. K neseli me
dolo in s strahom grem v mlad.
obraza na upe je muka, to sem
bolj, ker je večkrat napustil
mota, ki me ne prija no gle da,
ker je svojo kožo zgubil, seve le
tuka, kako bo rodila T in ista ne,
se bo še le videlo. Kako sem se od-
ločil, da se ta zadeva poravnava,
mišim bolj mišim, kako to,
da bi se nehalo prijateljstvo iz
opoka, ki ne igra nobene vloge.
Kaj ljubim, da si gledam pri-
jateljsko v oči, vda naj ne biva
v nobenega sreč, veseli naj
nam igra izlica in ne gremi mi
si žaljuje po nepotrebnem,
ki ima že itak dosti bledosti.
To je moje navelo in tega se bom
vedno držal.

5. april

Šločil sem po visokih hribih
na madni dan k tv. kutou. Kexelo
so ptički prepevali, vse se je veselilo
žolperca. Tudi kukooco sem
slisal puščkas, dosti let mi je
na kukučala, bog daj, da bi bilo
res. žolperce me še tako se-
seli, saj po obeh prestavah sku-
bek bi oziroma še rad nekaj več
nad svojimi sinčkom.

6 april

K. Dr. Gorišekom sva se pobotala.
Razmisle med nama je zopet pri-
jajno.

Tudi notan me je prišel učen-
krat prijajno pozdravljati.

13 april

Dobil sem obvestilo, da me je
Dr. Gorišek ob enem zovadbo na
okrožno sodnico tudi na pravil
na višje deželno sodišče o s'pub-
ljanu, da sem v gostilni prijaja
kolob v pričo hčere Kauline Golob

l. 1914 rekel, da je pravo, da sta bila
Dr. Leskovec in Polič zaprta. Presene-
tilo me je to skrajno. Ne rečem
nič, da je Dr. Gorišek napravil
soodbo na okrogno sodišče, ker
se je čutil osebo najžaljevega,
a stouil je še vse, počabil je
podlo občevanje ženske, ki
me smitito sovraži, ker si je delala
upe, da jo poročim, na kar še
nisel nisem in tudi nik-
dar nisem rekel. To me boli-
to stouil nekdanji prijatelj -
namer je preveč prozoren, kakli-
so me odpraviti. Va me ne
bodo - saj z nagradilom se
soodbo je pivil tudi odlok,
da ostane tukaj. Moja izjava
na to podlo natolesoanje bom
podal, saj po bom lahkno-
a čane vsu me pozabim -
posledica bo - da nikakor
ne grem - saj vidim, da je pro-
sod demuncijaustao in intuzga.
Anilujem Dr. Goriška, da ve-
ruje taki ženski in počabi
taka sredstva. Kakor mi je

glede H. Senarčana - Slovencev:

Ni čuda, da so jih zapeli; saj so imeli vsako uo'zborovauja, posebno to-
koli. Prav se jim zgodi, da so jih
zapeli!

Naravnost smešna je ta tudi-
tev, kolok čita moj dnevnik, bo
pa' spoznal, da je od prvega do
zadnjega vse izmišljeno. Vidi
se vsa globusost te ženske pust-
nici, kateri nisem nikdar za-
lega stonil, da je ostala do sedaj
samica, ni moja kučica. Kaj
ji nikdar nisem o tem omenil -
pozneje je bila dvakrat zanesena,
a do poroke ni prišlo. Pred letom
1914 mi med vojsko je dosti obve-
vala z učiteljice in učence
šole - hodila je tudi po plexih
nemškega Schulvereina - sedaj
so časi drugačni - in ker tudi
od l. 1916 nisem šel v dotično
gostilno, sem ona to ma'nevala.
 žalostno je le, da moj prijatelj
Belgoriček povabi kakšno obre-
kovauje v jezi zasvoabozna-

menom, da bi mi škodoval, ker
se je čutilu žaljivega, ker sem sta-
lišča postavil do lažbe odnevil,
da umetavače v tem delu raz-
prave ni opravičeno. Slabo je bilo
v stari doživljeni in včasih sem se
veselil izgubljenosti, saj mi slul
sem, da bode najlepša karmouija
tudi ko sem se vokal, do osovbi,
napad na moji ženo in spletke
za mojim kubkom, da bi moral
čez noč iti od tu proč, so tako
lepe cvetke, katerik niseem puča.
Kobalo vaku mlade dežave in
iz katerik so mi hoteli splesti
vse najlepših spominov.
Postal sem prezident - molčim-
pa nikamor ne grem - potem
mi vendar nihče ne bo mogel
do žasa.

Človek bi skoraj izgubil upanje,
da je obstoji odkritost in
prijeteljstvo, močno je onafan-
ta čat v meni, mogoče pozabim
vse to - a ne lahko - vsem se je nasti-
nilo nezupanje.

17 april

Takočje inuati, da bi šel v družbo.
Kot naj sem bil dne 13. svečana
na potu iz Kupet dne le toliko
v Golobovi gostilni, da bi se pri-
družil učitelju iz H. Senarke,
ker mi ni bilo hudo, sti po noči
sam domu, je dr. Govišek tudi to
ponabil v svoji ogradbi, češ, da
sem se tam v nazočnosti Ka-
roline Golob zabaval. Kakor sem
je omenil, se je tak skula - ostal bi
tudi ne tam, če bi bila ona na-
zoča. To se mi šteje v glo, češ, do je o
upem govorila - sedaj se pa še
v prvič upe veseljuje v družbi.
Vidi se, da se vsaka malečnost
poveča, vsaka stvar se tolmači
slabo - povečajo se navočnost ne-
resnična dejstva - potem pa
bi naj šel še v družbo, si bo upu-
misli - dosti imam vsega.
Minulo me je veselje - saj vem
da ni nobene stvari vse, da
bi se netolmačila napajmo.

18 apríl

Našel sem krásno zabavo. Ko
sem začel štati Tavčarjevo poesi
o Koscu: Krótka krótka, mi
je prišlo na misel, saj tudi na
Rebeci je bil grobel, kakor spisa-
je dr. Tavčar žaljenje na gradu
v raspen kraju - saj tudi o tem
bi se dalo pisati - in Rebecca sama,
in komunicata - koliko lepe krajev-
ne zgodovine! Mi začel sem štati
ti po Kupčah po vrvih, prišel na
največje strani in tako sem
spravil pravo lepo gradivo sku-
paj in sedaj sestavljam zgodov-
vino mojega najstarejšega kraja.
Če prideu ožreščen domu,
a se lotim tega dela, pozabim
na vse neprilike, oglobim
se na nekdanje čase in pišem
in gledam v detu mili mi
domači kraj in ogledam se
mi krepkije, da bi se enkrat
gledal isto miho plavinsko
vas, ker sem bil tako - srečen.

24. april

Prisegel sem kot sodnik zvestobo kralju Petru I. Kdo bi si mislil, da se bodo tako hitro spelnile naše želje po slobodni državi, prosti nemškega robstva. Kdo bi si upal leta 1914 tuditi, da bo leta 1919 tako kakor je sedaj, bi ga obesili na prvo drevo, kje niti so sili trinozi, ki so nam hoteli zadati suvski udarec, mi septari smo ostali in kraljstvo!

1. maj

Pred oknom v malem vrtu stoji hruška v najlepšem cvetju. Dvojica lišček se zbrala si je to mesto za gnezdo. K neparitno ostrajnostjo usita gradivo za malo gnezdece v vrhu drevesa, sestava povsepna je njej, sprjetnostjo, ki je običudovati in ki bi delala spakem sta obnem mojitru čast, se vrti v začetem gnezdu, med tem ko sedi na bližnjem drevesu, to delo

opazuje in posebej dobro presene. Po-
tem pa oboje oba, ona spremlja,
su za up. Nāsiv po delu pride tudi
sua ključem, pokuša uljati in žoga-
lita, se poljubujeta s ključem in
veselita žoljenja, potem pa zopet
dale po gradivu, da bo grejo prej
gotovo. Sūna slika iz narave
in ni pastelj, da se ne, v maju
se ludi.

Sedaj ob peti uri zvečer vrši se
poroka Dlje Tiplic z združeno in
dr. fr. Lujar. Se ni leto, ko je dr. Tiplic
zatisnil naglo na oči, da ves sto-
pa njegova hčerka pred oltar.
Spominja me na prejšnji prizor
v naravi - želim obema paroma,
da bi se v svojem gredeci, ki
si ga so segidali, počutili pravo
kretno.

5 maj

Sprijel sem žalostno vest, da je
prišel velikovec v nemške noke
in da obstaja pajo Srečova. To
so grebi, ki jih je napuvalo naj
vodstvo in kar sem vedno smat-
ral, da bo imelo slabe posledice.

Prejelo so se buigali za koroško, ker bi
bodo dobili sčasoma svo koroško
pod svojo oblast, in na yadufe
bo tako ostalo, in naj pamiška
konferenca stopnat drugače
odloči. Bibil svojo vesel, da bi
ne prišlo tako, pa in nam slutuf,
da bo tako.

7. maj

Helostne - prejelostne vesti
prijateljajo iz koroškega. Keruške
kolpe zažele so ofenzivo na vrej
čuti. Ke so v mojem koftnem
knaju in ropajo in plečijo. Bre
se mi ker ob misli na mojo
ubogo mater, mediteh dija-
kov je sama, brez pomoči. Da
bi slutil, kaj bo prišlo, bi jo spr
vil sem, a sedaj ni bilo vse
mogče. Moja koftna vas
deberca - slovenska knufava
sedaj se je sučičil keruse,
su sedaj tam knufufe in
kupinči uboge, za edne slovene

Koliko niso mogli pobegniti! Spominja me to na turske čase, saj grozne vesti slišimo iz Sedaja v osakeu oziru tužnega Korosarra. Fakko daleč je moralo priti mirno slovensko Koroško Kolpudovo, ki se je solikamaj veselilo prostosti, je zopet pod jarmom Nemica - A ne obupajmo, sedaj se bo verodaj menodajnim Krogom odprele oči, da bodo utručili vse potrebu, da se reši krpice iz groznih muk. Ubogi Konstan, koliko moraš trpeti, da boš prišel do svojega cilja - a potem ti bo vedno sijalo gorke solnce Jugoslavije!

8 maj

Poročila so še vedno vzhem in jajoča. Nemci so že v železniški kapli in Plibentu. Leži mi pri srcu težek kamen. Uroda ubogih Slovencev kupinov je nad vse huda. Pride čas masčevanja - gorje potem kam Kunti savažniški.

9 maj

Kasedena je cela koroška. Naravno
nost stvarne vesti prihajajo o gro-
zovitostih, ki jih uganjajo nemški
korošci. Goosnisse, da ljudi obeta-
jo, 2 šolskih sestri v klitkocenu so
ovčastili in umorili, režerjo lu-
dem niša, nosove in roke, ki
enda, da je vsakdo bežal, kdor
je le mogel. Matkih hišah seve
kopajo in pustošijo. Funkiniso
nič pred temi divjaki, za
seclanpe kajnice so te grozo-
vitosti še huje kakor divjih
Kunov in Funkov.

V raspi mateni nimam
novenega sledu. Silno sem
vzmeniljem sajta kopraska
duhal je za vse možna.

Počiva se, da puodirajo
Kunsi je od sp. Dravoquadra
naprej, kakor se videli, imajo
načrt, za sesti Manibon in
slovenske gorice. Kuncem
naseku je greben, izgrvajou
hodijo po kugu.

10 maj

Dšla je očeraj misija obstojača
iz Francosa Dr. Keivier, angleškega
in ameriškega častnika,
ki so se zglasili v župnišču
in tudi prinesli pomembno
vest, da so energično protesti-
rali proti nadaljnjemu pro-
diranju nemških kolp. Nastalo
je puerne in vršijo se že v Ce-
lovcu pogodajanja za demarka-
cijsko črto. Toliko je doseženo,
da smo na varnem. Nsem
vedel, ali bi napadur tudi
bejal, pustiti ženo in otoka
v rokah tolosarja, je tudi, kaj-
ši bi delil župnišču sodo,
če tudi bi vedel, da me napadur
čaka najhujše.

11 maj

Iz koroškega poučajo se stari
gospodski. O usodi morega
pustatelja Dr. Krieger, ki je bil sodni
svetnik v Plibenzki, sem me
ve, misliti je na najhujše.

16 maj

Kotno mašnejša poudila pri-
hajajo iz koroškega, poseb žup-
niščih v H. Vidu, Škocijani, Dobeli-
vasi, Globasnici, Kitaniuasi,
Keleni kapli in na Reberci
so tolo dajke kolpe ose izgopale.
V Kouncuoli na Reberci so odnes-
li ose, na zadnje še dele peči.
Človek se ne hote prasa, ali so
to tisti "Kulturvolk", kar so se
vedno imeli, ali so to Humi v
drugi naravi. Lebo ga noga mati,
kakšna je usoda, Bog se, ali jo
bom še videl.

17 maj

Usoda koroške še ni odločena.
Bogajinja za proučje se razvelja.
Kljeto pučakuje slovenski narod
rešitev iz Pariza, kar se bo odlo-
čila usoda. upajmo, da zna-
gala pravica in da se nešči slo-
vence izpod nemškega jarma.
Nepopisna bi bila žalost, če bi se
slovenska koroška prisodila Nemcem.

19 maj

Karizmično je poslušati, kakih grehi se od strani dr. Goriška sčitajo uobzru Šupica. Res je, da ta ni brez greho, a vidi se, da se tudi tu puštinava. Maleukosti vlačijo se na dan in vlačijo na dolgo in široko, a nazadnje iz vsega tega ni nič. Človeku se že gabi nad takim početjem. Tako sem res sklenil, da oodi dem iz tega grezda, kaj mi drugega kakor same osebnosti, in trige in neodoljivosti. Mislim, da bi si ljudje najprej pomotali pred svojimi prago. Najza- beležim te slučaje!

Ko so Slovenci zasedli to. Senar, mislil je dr. Gorišek mišliti nemiško stem, da je napravil vsakogar, ki je bil nemiškutak. Taka uroda doletela je tudi parnega dimnik, ki je pri proučanju sloukoup spehnil strauke stem, da je brez njih vednosti položil na duo nos papruja, za kar je bila strauka oguljena. To soadbo

napravil je dr. Gouvišek sam pri
orožniškem poseljstvu v Sv. Se-
maku. Prišlo je puški Dimniku
do obtožbe zaradi prestopka
goljufije in osled tega do glavne
kazenske. Ku zdaj glej čudo!
Te prvej da je bila obnavnaša,
pride dr. Gouvišek in se prijavil kot
zagovornik obtoženeca. Tako
sedaj - najprej gle dr. Gouvišek
Dimnika tožiti, pozneje pa us-
topit kot upegov zagovornik, za
kar mora sebe Dimnik plača-
ti! Naj si vsak sam napravi
sodbo o tem, jaz - molčim!

20 maj

Nepravilno hladno vreme
je, od večera prha mrzel veter,
na polju ne more nič rasti,
ljudje so komaj sedaj pri tem,
da sadijo krompir in kumzo.
V sobah je tako mrzlo, da mora-
mo kurti. Posamezniki odijo v
zimskih kožuhih, vsak si meča
in pika v roke, tako je mrzlo.

23 maj

Dobil sem občestvo, da disciplinam
nisevaš višje deželne sodnice v
Ljubljani na prikožbo dr. Milana
Lsoniček, da sem se žaljavo izrazil
o lokalnih, ni našel oznaka postko-
pati prosti meui, ker niseva kušil
kakšne dolžnosti. Tako je stvar dja-
na, dosegli niso namena, ki so
ga zasledovali. Kakor je omenjeno,
sem prijazen, a vsem mi je unov
čut; to, kar so hoteli meui storiti,
se mi še pod staro Avstrijo ni zgo-
dilo, da bi me odadil prijatelj;
v moji državi, v Jugoslaviji, kjer
bi moral biti vsi vsi svo svoje,
kjer bi ne smelo biti sočastna,
se mi je to prijatelj je kakoj
zavetkom pravega leta. Kakor
sem imel rad to. Semant, kakor
so se mi priljubile te gorice, tako
sem izgubil vsako veselje do tega
kraja, ker vem, da so osebe, kate-
rini tudi mi prijateljstvo ni
vse samo - zato pravi z H. Semant!

29 maj

Sprejel sem poročilo iz Fejerskega,
da se bajkove moji materi ni
zgodilo nič hudega, ker se tam
kolpe niso mudile. To mi je v
veliko tolažbo, ne mogel bi pozabi-
titi nikdar, da je našla mati
tako žalostno svrt.

30 maj

Hz. Koroške prikazuje lepša po-
ročila. Našla se je 28. maja v
oficijah proti Nemcem, ne v
četke se baje umikajo in so dobili
Slovenci že bogat plen. Bog daj,
da bi prodiranje napredovalo,
da bi ubogo slovensko ljudstvo
ne kapelo koliko.

31 maj, zjutraj

Krist se je večer večer obični zbor
sokola za sv. Levant. Udeležil se
nimem, ne morem pozabiti, da
me je prijatelj soodil, da bi ga
ničeval sokole - ni mi več da-
no iti v družbo, moje sreče pre-

peru po kraju, ker bom našel
zopet ljudi, ki me razumejo, kate-
rik prijateljstvo je stalno, a ne
takšno, ko je danes sladko, jutro
se pa ubije. Naj si mislijo o meni,
kar jim je ljubo, kdor pa bo čkal
te besede, bo moje nasuvice ra-
zumel.

opoldne

čamiki prinesli so veselo vest,
da je koroška do drave zopet os-
vobojena. Hvala Ti večni Bog, dal
si nam pravo, blagoslovil si
orožje naših čet, da je uničilo
sovražnika. Zopet si prost naš
ljubi slovenski korostan. moja
vojna vas. Rebecca. zopet si-
haš v prosti Jugoslaviji. Kako
sem srečen in vesel! Upajmo,
da bo cel slovenski korostan
opuščen, da ne bo zlikoval
pod tužim jarmom. Goye zelaj
tebi nemška roparska družba,
pride čas naševanja in obna-
čanja!

1 junij

Bil sem v vinogradu v Dobrenji.
Kvasur dan je bil, nebo je bilo
jasno, topel veter pihljal nam
je napusti. V bukovju poleg
vinograda prepevali so ptice.
Mi, mi pa smo sedeli v zeleni
utici, na mizi pa se je bliske-
kalo nujno vunce, ki ga smo
nosili iz bližnje hladne kleti.
Če je že bil dan sam ob sebi
lep, kem lepši pa je še bil, kem
imel sem goste. Prišel je begu-
nce župnik Gabron, ki je
moral je 22. decembra 1918
med nemškimi kolpami
zapustiti svojo župnijo Mo-
čidol na Koroškem, obiskal
me je dr. Raouik s svojo gospo
in svačinjo in iz bližnje
br. Kungote prišla sta solski
vodja Alojzij Fran in njegova
gospa Ljilka. Našli smo se sta-
ri prijatelji, katere je regala
svina vez od knizega puja.

selstva. Tace mi je igralo ve-
selja, saj bili smo vsi tako sre-
čni; došla je namreč naša
vest, da so jugoslovanske čete
ganele Celovce. Meni se je zde-
lo, da sanjam; Celovce - o no, ma,
ker je bila tudi jada vega men-
va, ker je slovensko v gostilni
in kavarni govoriti o čem si
smel, ker so sistematično
izpodrivali slovenski jezik,
tisti Celovce je sedaj ma.
To je najlepše zadovoljstvo za vse
srplence koroških Slovencev.
Sedaj si ti moji slovenski
kmet Blagaja pred mojim
majem udaril v pravo čeno
ponem bexedij po obolen
Kmen, sedaj so koliko zama-
novani sebi pokazali Kmen
svoj moč.

To je bil za nas, posebno koroških
najlepši dan, govori, združice
in vesele pesni so se menjaveli,
bil je dan odkritega seselja pre-
jšalega v posledno osvobodjene
koroške.

3. junij

Novica, da so zasedle naše čete tudi
Celovce je bila preudajljiva. Miče
de, mislino s. junija želeli stej
rečni misli. Sicer pa puha fajš
povabila, da je Celovce pred
poldnev. Na k. t. urah petih
pivčaka saki nagra nilo osebne
mimo savih pregov za Veruško
Austrijo. Nestupno že čakam
rešitve.

4. junij

Danes imel je H. Levantiski škol
proukat slosoadme vaje v nemš-
kem kreinshaus. Kakina spremem-
ba proti letu 1914. Če bi kdo sedaj
se osredil kaj takega truditi, vi-
sel bi v puhaodujih 24 urah.

To je najlepše mašescaje, danes
rajo serucei gledati, kako krajuje-
jo Slovenci v tistih pustovih,
kiso bili določeni za Veruce, da
bitam kovati našte, kako bi
prej misli slovenski narod.

5 junij.

Spregel sem pravo od matere in
sveč 26/5, ko so še kemebili o tem
okraj. Poučja o zgodovinskih in
o uspravi. Mater hoteli so odas-
ti, ker je bila muljda, ker je bila
nasočena na slovenske častnike.
Topsi pokali so skoli nje ego-
stavna, da so popokale vse
šipe. Ki se ne upa pravi, ker
cezura ne pripušta. Bog daj,
da je še ostala žrta, ko so se nem-
ške kolpe umikale.

Došla je vest, da pripade tudi
Celovec k jugoslaviji. Ob enem
poudirajo naše čete čez kelto-
vse proti Celovec. To je najlep-
ši dan osrte za vse krivice, ki so
jih stavili kembi Slovincem.
Celovec - če se spomnim na to
mesto, koliko lepsh spomnim o
ni vzbudilo - bdeli tedaj o nem-
kih koral - stoprat lepši do. Ko si
v slovenskih - in tam kočem
biti sodnik - tam je za me kraj,
kamar krepim.

7 junij

Došla je vest, da je Celovec zasečen
po jugoslovanskih četah. Sedaj je
sedaj res, kar smo praznovali
že pred enim tednom. Spol-
nile so se naše želje - Celovec
navidežno steben nemišta,
je padel, Celovec in z njim
gospodstvo polje je sloven-
sko. Kdi se mi, da samjam in
ovodan je res - kako sem see-
čen. Kako hrepim po naši
ljubljeni deželi - nazaj v de-
želo, kjer sem bil tako srečen.
Kjer upam najti prave
prijatelje - kjer ni inkvizicije in
demunizacija. Kako je to tu
žalibog našlo plovovita tla.
Daj mi vse moč in zmožnost,
da bom mogel delovati za
moj ljubi slovenski narod,
ko ga sedaj ne stavi kuneč,
ampak diha pravo slovenski
slovenski deželi.

11 junij

Dobil sem dekret, da sem dodeljen
skrajnemu splošni za čas navala
v kazenskih stavah. Nadsvetnik
Dr. Kubovogel ostane sam. Tam
bo spremenba, pridev v mestu,
med družbo in tako se tudi naj-
širi obzorje. Sem tudi zaradi
tega rad, ker me kliče domovina
in ker vem, da ne pričajo za tem
nake spletke. Tedaj 15 junija od-
potujem.

23 junij

Bil sem s svojo ženo in dčerkom
od 19-21 doma pri materi. Načel
sem jo še pravo dobro obkrajeno, pa
pa se vidi, da je prešla mnogo.
Če se od kemice zaprosi na kot
sumljiva, če bi se ne sknila, bi jo
kemice odvedli. Tudi pa je vse
z tedne, kar so bili tam kemice
stvari, da jo odvedejo. Ljudje ne
vlasti povedati o grozovitosti
vojske, več o tem prve v

Hgoloslovskih spominik na
Rebenco.

Dveci bivaanja na Rebenci so
bili prijetno; bilo je najprijet-
nejše vreme, smel sem tudi
miliko si ogledati vse, kar je
kavrin ga svoj spis. Moj ožek se
je počutil prao dobro, sožnja
ga je zelo zanimala.

Bil sem zopet v nili domo-
vini, med svojimi ljudmi,
ker sem se počutil tako sreč-
nega. Nsem videl obrazov, ki
gledajo z zavistjo na me, nsem
gledal obrazov, ki so sicer pri-
jazni, a neodkritosrečni. Tam
na koroškem kam je moja do-
movina, moje veselje.

12 julij

Danes praznoval se je slavno
god praga jugoslovanskega
kralja Petra I. Na predvečer bila
je baklada, tuj ves v zastavah
in okna okrašena in razsvetljena.

Danes ob 4 zjutraj budnica, ob osmih
slavnostna maša, na koncu
himna: Lepa naša domovina.
Včerajki bil je slavski z god-
bo kralja Petra.

Kaj čudni čuti so me obda-
jali. Če bi kolo leta 1914 le goost,
sta bo tako pušilo, bi vzel na
prvem dnevu. Kak bo je bol
za nemško petje, kako so sikali
l. 1914 Nemci na nas; na pred-
nem cesarjevega vojvoda bilo je
vse polno ~~brabancov~~^{latvov} podobo
franceja pojeva in tilperna.
Govoril ključ: Hoch Österreich.
Danes vse drugače. ~~Latvijci~~
so bili razbeženi, francoski
kanal in tilperni bili so roma-
zani stinjo, spoznal pa si
verdan, koga je bila nekda
slika. Nemcev ni bilo blizu,
skuhili so se kakor misli pred
maško. Svobodno smo peli
na medijuga: Lepa naša
domovina - nihče ni sugal
ne zastav, nihče ni včeraj

misel slovenskega petja kakor
nekolaj nekaj obolih Nemcev.
Pomislo se je to nemško, zgi-
nilo so vsi napisi, samo slo-
venski so, ki kažejo, da so tu
slovenska tla, in da smo tu
mi gospodari.

Brokva je poslavestui
maši pri kamenu madrik
nadsvetnik duhovnogel
pazdaavl običnosto v slo-
venskem jeziku in razložit
vajeu pomenu te slavosti.

Tak se spominja vse; ko
je župnik pel v cerkvi:
Salomun fac regem nostrum
Petrum ! sem si računil
lil: šli ste Kavoburžani in
zupim rač nesnemil zstenu,
ki vas je qual v pagubo; za
nas je bila to nešteto vz
raih spru, soopi sivo, v
soopi vuzavoi, pod soo-
pim kvaljem. Tak naj
ostane. 'Krovo Jugoslavia'

17 julij

ker je imel kaplan Marko Kozar
dne 28. junija za šolane tih o
mašo in ni spualil za Kvalpa
Petra posebnih molitev, ker tudi
ni imel od svoje oblasti tega
devnih navadil, nagovaril
je Dr. Gorišek imeno drugega
pri škofu. Kupnik Janžekovič
je temu primerno odgovoril
in dokazal, da je pri tem popol-
noma nekvis. Karadi procesije
na dan Rešnjega telesa nastalo
je nesporazumljenje med župni-
kom in Dr. Gorišek, ker se čuti ta ujal-
nega, da ga ni o vsej formalnosti
dovrnali pravice ampak
sličajo na sodnijo, ker ga je
sličajo dobiti, oabot. Po ba bla-
di dne 11. julija tudi župnika
ni napravili podobnice,
kako se je to storilo 14 decembra.
Kdise, kako se hoče napraviti na zve
med nami. Se 7. majnika smo bili
v gostoljubni župni vodi hiši in

zbrani vsi Slovinci, med njimi
tudi Dr. Gorniček. Kumpirik se je
trudil, da bi dosegel popolno
sporazum, posebej med
Dr. Gorniček in notarijem Štupica.
Kumpirik in celo sedaj je sedaj
Dr. Gorniček, najčistejši zračaj.
Poskus sprave se je sedaj izja-
lovil, ker Dr. Gorniček ni hotel.
To zabeležim, da ne enkrat
obiskoval, kdo je kvis nesloge.

24 julij.

Bivam od 20. julija s svojo dru-
žino na Beberci. Plavim k njemu
mi naj ugaja in čut, da sem
daleč od sv. Servanta, da ne vi-
dim vsakdanjih obragov. V Ro-
menoli študiranu v ambian
za moj spis. Navel sem dosti
važnega; žal so veliko listov
umirili serui, ki so ocladali
tu kupne kateu vandali.

Danes bil sem tudi v Coloeu
v študiu v biblioteki in pri go-
dovinarju Dr. Jakobch.

Spreepeli so me zelo prijazno - die
Herrschaft sehr freundlich.
Mesto je mirno, nekoliko je žv
nabavski, ki je tu po letu, riki
populaciji, slovaške čete ima
jo zastavljeno javna postojna.
Klavirno gleda linčemu na
nove postaje, ne more razu-
meti te spremembe.

odšel sem koj iz Celovca, saj go-
vorim, da ruznarijo naše čete
vsak čas mesto.

26 julij.

Moj rojstni dan. Šel sem v
kaplo, ker je tam praznovanje
sv. Luc. Bila je novo služba vojke,
nilo so donelo orgle in pesmi
manega mešanega zbora pod
vodstvom organista Haderlap.
Presunilo me je petje, saj bilo
je tako krásno. Tu v duhu stopil
ni je isti dan pred 19 leti pred
sv. Karel sem tedaj katifa, ki
si stopil pred oltar, da bi da-
roval prvo daritev, slival sem
te duaji Rozmar, ki si tako
krásno govoril.

domole, so orglje, peoci' kvancu
peli, in ti Marija si blagosla-
gal mnogoobrazno mnogo žveo.
Su Rui Pachepu tam sico
sedeli in se s Teboj veselili' kvac-
nega dne. Kvanci kvantet
Anniš, Petek. Kobič - Kodoarč
dal je celi slavnosti poseben
čar. - Danes te ni več Marija
in mnogo drugih ne, ne sta
kubič. ne pripadateljev. - ozi ste
že šli sojo pot. tja, kjer ni no-
bene želje več.

Kadonete so orglje, utihnila
je pesem - ljubljenka je šlo iz
cerkve. podal sem se tudi
jaz naprej na Reberco, da
se odpeljem v domovino.
Spomin na ta dan pa
mi ostane vedno.

23 avgust

od 17-23 avgusta bil sem zo-
pet na potokovcu. ogledal
sem si belo ljubljano, kamur
sem se podal največ zaradi
mojega spoxa, da bi našel

gradiva, ki ga pa ni bilo. To sa-
vinski dolini mu odpelal sem
se nato ~~okrog~~ ške, bil v Stebnu
pustancem praveu fendo krajcu,
obiskal dobera dar in nato
Reberes. Spoznaval sem vsakega
je ljubljava, dispozicija za gla-
sobanje za Jugoslavijo je neugod-
na; najbolj so pokazale na pro-
loženje svetke čete, ki so postopa-
le glede slovensco na načinu,
ki jim je onemagal zaupanje. Tu-
ba bo dosti dela, če se posueči doseči
večino za Jugoslavijo. Mnajno
žalostno bi bilo, če bi ti lepi kraji
pripadli Nemški dostupni. Moga
rojstva vas Reberes pral Nemcem,
nikdar - to ne sme biti.

9 september
Otroci pejskega župana Henrika
Sollugg niso obiskovali javno slo-
vensko šolo, odkar ni obstaja
infereinska. Delo sem je to čud-
no. Kvedel sem pa, da je bil nad-
metelj kopice s svojo ženo in
otroci povabljeni večer na
masto večerjo zaradi usluge,

ki jih je skazal kopri Sellaagg
da ni bilo treba obiskovati slo-
vensko šolo. To je omi Sellaag, ki
je leta 1914 dosti priporočal,
da je bilo toliko slovensko so-
vedoljnemu zapetu, med
uporui' svoji kopri. Pa' vedno
velja: No u oles! Na drugi strani
pa ti gospodje kničij, če ne povijem
takej ovakega kuma, katerega
o i' tožijo.

22 september
Dosedanja pošta skorji se od
1. oktobra ne boji več. Dr. Gouirek
postavil se je na čelo dužbi,
da bi vozila avtomobil pošto,
kar je le popolnoma čudno;
čudo; tisti dr. Gouirek, ki dosedaj
kuma videti ni mogel, je v
teh dneh prao malo za-
haval v hišo bivšega župana
Sellaag, ker je bogat in bi on
bil krepak delničar, ni v slu-
čaju, da je treba najdoplačati,
tudi možje, to stouiti.
No u oles, bi rekel quami ruski
cesar.

27 september

V mojem listu z dne 24 septembra
čitam celo vrsto imenovanih v sodni
službi. V svoji zaupnosti naj-
dem svoje ime. Imenovani
sem za delegirano sodnega svet-
nika pri nekem sistemu izdane ga
stara za okroglo sodnijsko
kavibon. Okrajni sodnik nisem
bil tedaj dolgo; imenovani sem
gosti pri čakačih. Kapustiki
moram tedaj sv. Leonard. Kolikor
se tiče udobnosti doma, je malo
težko, a v ostalem grem zelo rad.
Razmere so se spreminile. Ljudje,
ki sem jih nekodaj smatral za
privatne, niso več taki, niso več
odkritosrčni; v mestu naj-
dem svoj krog, kjer si poišče
ljudi, s katerimi sem odin o
čustovanju. Težko delo me čaka,
a rad grem, postaviti moramo
vsi svoje sile za pročit in napre-
dek naše nove države. Tedaj, sv.
ku, se pak duji in z Bogom
sv. Leonard!

4 oktober

Pri Kavolo, nekdoj zagriženemu nem-
škutarju, ki je napadel D^r. Al. Krajher
o priliki soliteo posojilnega
društva, sedi D^r. Goršek v družbi
davnega praktika in blede-
ličnega frizerja v stari stari
20 let. gostilničar Kavolo pa ju
ja sope šale in si misli; Kneft
je Kneft, se miču po vetru, Kjer
več nese. Gostilna Arnuš, ki je
ob zbrubru oopste in tako vs
cele oopste imela kot zgodna
Slovenka dosti pretupeti, ostala
je osarufena, kar je puštačev
S D S stranke, ne sme tja, sicer
bi dobil krog uhor.

Kapiteu to, da ne bo pozab-
ljeno.

5 oktober

Ljudstvo ne more razumeti,
da prideu v Kavobu, ko se je ven-
dar vedno goosilo, da posta-
nem naslednik kot sodnik

predstojnik. Četkaj mi odseh
stvarij, a vsak prava: ali nisam
resiti. Kupnik panjekoovičekel
je: Poslušam večkrat ptico, ki baje
raje v mojem sadovosviku,
pravi vedno: ti, ti, titi - ali je Flau-
mig si vedno tu. Hotelis mi je
dovklat spraviti naprej; sedaj
bo baje mesnica!

6 oktobra

Bil sem na inventuri pri G. Au-
tom. Lahkih nog stopal sem po
dokončanem delu na visoki tibi-
soluce je pošljalo soje ogrevajoče
žarke, na vinograde, in mišjilo
moj sladkega soka, veselo je pel
klopotec sojo ^{melodiji} peteti in čiček je
glasno ubiral sojo za vinograd-
nika veselo pesem. Odpel je zou-
pri cerkai G. Automa in obožno
so se razlegali glasovi po tihih,
na katerih vrtovih so se blisketale
bele hiše v odsevu opoldanskega
soluca. Spomnil se dobe pred

publično mledi. Kselega srea
hitel sem na ta trib, ko je bilo
ose v celju, lica so mi zavela se-
selja, brezskben kakor sem bil,
veselil sem se goljenja - prepeeli
suo, se smejali - ljuba mi je
ljubko gledala v oko, mi stiska-
la roko; in ko je želuna stala
visoko na nebu, poslaspala
sua se na oglu hiše, še en poljub
in kajdi proti daljnemu Lenu-
tu - sladko sem zaspal, ko sem
se ozbudil - sem se smejal, po-
gledal na visoki krib, ker
še ona spava in rekel sem:

Oj ljub Sv. Anton

Kak si lušten patron.

Danes peruljem slovo. urto
je vse, po običajnih besedah
slovesa - pri kupici vina brez
pesni in smeha si stane-
mo roke - in solidem. Okna
ljubnega stanovca so za-
peta - biva v lanibocu. Sto-
pam v dolino - pogledam

še enkrat na visoki hrib in stolp,
v katerem ga se aprila solnce z zadnji-
mi žarki. Bila je nekdanj pom-
lad, ko sem hodil srečen in vesel,
tu sem, ko sem venočas pripa-
teljstvo in hubezen. sedaj imam
dosti grešnih skušev. Ko sem
grem sloso - prišla je, je sen-
t Bogom sv. Anton!

7 oktober

Kakor sem že omenil, bi imel
rajši, da bi me ne imenovali.
A zakaj sem bil imenovan, zgodil
sem, kar sem itak slutil - da me,
Bromsovatun. utamsovatun
za vsem tem tči D'Govišek in trdi
nekčini 15. sušec. Ker sem se mi
postavil po robu in ker nečem
slepó čez dur in stur za uprim
ker je še vedno med moj in njego-
votisto nazmerje, ki ga je ustvarila
gospa D'Goviškova. moka in razproš-
in da mi nebo preveč udlo in da
ne bom mislil, da so me zaradi
njega postavili - imenovali so

me za sovetsnika. Tako sedaj - preveč
sem žalosten. da bi še dalje pral-
molčim in sklepe; se bo pri-
šel čas - ko se bo obrnil list - se-
daj pa bo moje maščevanje -
a ne kvičično, bo pravično.

14. oktober

v št. Servantu je v časnikih vedno
kaj čitati. Sedaj prinose študija
kak človek o dr. Gorušek, potem je
zopet odgovor v Ljubovinskem
delaven. Navadno je predmet
dr. Gorušek, na drugi notari ^{Šturja}
pogrevajo se stare stvari, soveta-
so pa se vedno bolj podpirajo.
Tako nimam dvuštevno žaljenje
v št. Servantu popolnoma. Kadlo-
sedem sem, kam bo to dovedlo.
Dr. Gorušek hoče vladati, vidi se pro-
sod njegova roka; ker je odstopil
upravitelj dejal tega pravo-
ništva Jos. Štrukelj; Klivan je
bil prej mi Jan. Schibert, kiso
ga spouetka odslovi. Dr. Gorušek
je izjavil, da nimam nič proti

semu, da se ga zopet namesti; da
neslišem, da nimam nič prouti
semu, da dobi ustatu mesto v kuru
Ki Loboti. Tu sam na sebi tudi ču-
tam; ker so se sedaj sporekla, mo-
kam itipaj. Slije to dobro, ne vem, se
kako bi naj oblasti uonale biti tako
nespolvisne, da ne bodo namesta-
le uapluite tako, kakor se enemu
ali drugemu poljubi.

16 oktober

Dobil sem dekret, da moram nastopi-
ti službo v Maniboru, kakor hitro pride
sem sodnik Josip Vejuan. Ni mi-
mila uia, ko dobiu telefonično
obvestilo, da moram nastopiti služ-
bo v Kq. Radgouu kot zaiasni odpa-
uadla. To mi je presc. V Maniboru je
grem, a slabi uonal, ko sem že po-
trebuo priiskabel za seliteo, iti sam
v čisto drugo smer, pa z ozirom na
moje stak rablo zeludaje ne morem.
Kredel sem, da je bil spor z Olgovič-
kom Kuro, da nisem bil imenovan
za predstojnika; dobro, če je temu

lako, pa naj upoštevajo tudi moje
težnje.

Moja žena bila je v Ljubljani, da bi
dosegla odlog za nastop službe v Ma-
riboru. Namigivali so mi, da me pa
rabijo; v sled tega tudi novemu de-
lati nobene daljše prošnje; kočem
napeti vse moči, da priporočim
skupnemu delodavcu za našo
mlado dežavo. Upam, da se mi zra-
je ne poslabša.

V zadovoljčije mi je le to, da
pude kot naslednik Kejžar, ki
ga poznajo že od meseca socča-
na. Kejžer je bil ves iz sebe - sem
si mislil. Tu vidiš sad svojega
raovanja, sam na sebi boš čutil.
in to privede do spoznanja.

18 oktober

Prišlo je osovito poselje, da uskam
v Bg. Radgovo. Naj bo, v ponedeljek
20 odpravljen - mislil si bom -
le sprememba kraja nam čas-
bom tudi nekaj drugega skušil.

19 oktober

Kaduji večer v St. Servatu. Neka otož-
nost se me je prišla. Čitim se samega,
sembolj ko se je žena odpeljala na
brigado v Kungoto. Gledeam sojega
sina, nilo me gleda in pravi po
maniki, reoček ne ve, da ga bom
moral tudi jaz pustiti. Človek se
le tedaj ve, ko ni ma tega, kar ima
vsak dan, družusko žoljenje je nad
ose idejalo. Semce ne ve, čemu živi.
Brez smotra, brez ljubezni.

Pustim te St. Servat; židejali v
srecu prišel sem sem, mlad in ve-
sel, brez skabij. Zapuščam te z mar-
sikatero puevano v srecu, reser,
in mansikateni sivilas kajena
glav, da niseru več mlad. Dogi-
vel sem tu ednajst in pol leta -
dostise do žovi v kem čaxu - zapi-
sano je vse. - Četudi so bile me, ko
sem si želcl prsi, a danes, ko mo-
kam iti, le težko grem, soot me ne
veseli več, tibo, nimno ždoljenje,
to je edino moje veselje. H. Bogom
St. Servat - da bi se kuralu videli!

20. oktober

Došel sem v Lj. Radgorco. Kerbo zastuko
s sivimi - umazanimi oblaki,
mrzel secer pihal je sem čez
umrsko polje. Videm na sod-
nijo; sicer puja zem. sprejem-
nadrništvo je na glasu kot je-
lo dobro. Textičut, ki sem ga imo
pri preozetju oz. nastopa slu-
be pri novem madu sem
poyral, izgubil se je v enem
dnevu. Adames je drugače-
mrzlo, novega stanovalca
v zasebni hiši. V gostilni našel
sem mrzlo sobo - nemir - huda
osa drugačna. Plegel sem se, za-
trnil nisem celo noč sčij.

21. oktober

Preu v mad, da preozamen
sodstvo. Čutrl sem se tako kaj-
bujnega, da nisem našel no-
č, da bi preozel mad. Izrazil
sem, da mi to ni moglo in
to se je sprošilo predsedni-
stvu. Prišel je slučajno tudi

načelnik Kračevič, ki je videl moj
stan. Tako sem sklenil, da se podam
zopet domu. Načelnik sam mi
ni mogel razumeti, da sodnik Hojnik
ki je bil imenovan za žg. Radgovo
ni nastopil tu službe, in je dosegel,
da ostane v Maniboru; zato pa
mouam jaz starejši, ki se selim
v Manibor, proučiti vse te neodob-
nosti in iti brez denarja in nar-
pustno sicer.

22 oktober

Prizakujem voz od doma; na-
zaj v domovino k družini, na
kraj rini. Čemu mi nič,
predavil sem oblastem moj
položaj, a vse nič mi pomagalo.
Sedaj se vsem rad delam sam,
kjer vem, da si lahko uvedim
po sojem. Rad bi tu izvrševal služ-
bo, a ne morem ne čutiti se
moči. - Gienbli so mi kaj o začetku
žolperje, ko sem tako onemose
lotil dela, ko smo dobili sojo drža-
vo. posledice se kažejo sedaj -
moja mušda ni.

23. Oktober

Došel sem domu. Breinega se počutim v soofem kramu. Nastopal sem službo v št. servantu, ker predsednik je izjavil naprami moji ženi, ki je bila danes prvič pri njem, da naj pridev meseca noembra v mesto. Za osebnim delujem tu kaj raj delo me veseli, a zato mora biti duševno razpoložene.

25. Oktober

Na doživljen dal sem solstkausti oreh, ki je dajal le majhen sad. Usadil sem novega, ki ima zelo lep sad. Kestel sem garna čast novega ljubljencea - ojetov oreh. Naj bi rasla oba, in naj bi se moji stari še kot sirolas stariček v Rusgu saofih dragih hladil v njegovi senci, ko je od mene dasi no ne bo več niti pest pepela. S oreh najspominja novega sina na sveta, ki je sovega sina nestoni no ljubil. Oreh sadila sta Joan Brecher in sin naše kuharice Margje Fridel.

28 oktober

Dobil sem odlok, da ostaneu do nadaljnjega ukrepa v št. Senarka. Pojavlja se obična nezadovoljnost med sodniki zaradi slabega gustnega stauja in ker pojavljajo razni vplivi posameznih sodb pri nametvenju sodnikov.

29 oktober

Sekcija sodnik D. Škerlj mi piše namreč pisno, da ga ne veseli, da nisem nastopil mesta vodja v Ltg. Radgovi inapeliva, da moramo vsi posvojih močih delati v prid nove države. Gotovo sem zato nasdušen, bil sem namadnost vnet za novo državo, a kolo je bil, ki mi je ogle vse idejale kakor najboljši prijatelj, ki me je naznanil, samo da bi se maševal. Ču za stoa, ki je bila izmišljena in se je godila že leta 1914, ko sem bil avstrijski državljau, sem se moral zagovarjati in nagaduje sem bil premieten v mačbor, da ne bo novega pooda

da bodoče spopade, ker sem bil jaz v
pravici, moral sem jaz iti. To se pra-
vi ozbuhati ljubezen do poklica.

3. november

Bil sem v Antonu na esvitoi
po Alojziji alb. Ko del sem, da je
premesčena ljuba na Subskodi-
zu mesta Ni na upero lastno
posušijo. Tret pustila me je čisto
mirnega. Ni oči ni sem mislil
o zadnjem času narijo, mislilo
se je sree - uparico, da je ugasnil
vulkan žareče ljubezni.

4 november

Ljuba se je peljala mimo, ko
sem bil v zadnji sobi. Moja žena,
ki je nekda bila ljubosumna
a je tudi to pozabila, jo je pozdra-
vila. Prišla je v hram in se razgo-
varjala z mojo ženo. Poedala ji je
moja žena, da se je nehala vsa strast
in da je pozabljeno vse. Prisel je tudi
moj sinček, ki je baje ozklicnil: če
si ljuba, se bom pa ljubol. Tu

poljubil jo je. Ktarko je sru poljubil
suo, ki sem jo jač v mladeniški dobi
tako stvarstvo poljuboval. Sedaj sem
se postaval, postal sem mirom in
resen. Msem je videl, prišel me je
džek klicat, keu pa je videl, da poči-
vam, spoučil je, da „atek spi!
Bolje je tako, naj spi sree - za vedno.
Bilo je nekda, ko sem bil mlad ni je
bilo sree onoto za mansikatero mila-
deuko. Leta mineoajo, ta in ona, ki
sua se naada videla, se je poročila, ak
skubi, da napde svoje ofupivče, nazadnje
mislisak na svoj obstanek. Ku
tako se vidim ljuba, da me tudi
ti zapustis! Lepe so bile ure, ko sem
se podal unih konatoo na visoki
krub, svečnisobili tam tucuntki, tako
kaziguanega sereja niseu bil nik-
dar - sreču sem se seacal satakreat!
Kodil bom še tudi mogote kpa, a o sea
je ose mirno, mladeniške naadu-
ševosti ni več - na glavi so sisilareje
ne bom gledal več pripajnik sečij in
posluval sladek such - mirno
je tudi to - bodi srečna - Ljuba!

11 november

Obhajali so Sokoli god lovanja na-
čelnika davovina Polić. Kotoso je lepa
sokolška ideja, saj iz se je takavila ova
krasno mišljenje za združeni je
svet Jugoslavaca. Sokolom na
mnoje pripadati le pravi slo-
vencei. Kakou pa ne svebe, ki so
bili heilovei - nemiškutanji. Obso-
jati se mora, da si ljudje prespe-
jo sokolško pesem, ki bi pri pravi
priliki kričali Heil in udanili
po Slovencih. Steur si d'Gouitšk in
Polić ne bosta ustvarila prave
živih ljudi.

16 november

V št. Leuans došel je nov odvet-
nik d'Beble, pristaj slov. ljudske
stvarke. Prosti je, da to d'Gouitšk
ni po volji, dosedaj je bil ta-
koveko neomejen gospodar,
sedaj mišla je mošna kom-
municca. Bog skubi, da dvoesa
ne nasejo do nebes - bo mo vi-
deli, kaj prineše bodočnost.
